No. 146. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 4 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Mr. C. J. van Assen. De taal der grondwet.

Mr. Jacob van Lennep — de met roem bekende dichter en romanschrijver — gaf voor ettelijke maanden eene *proeve van verduitsching der grondwet* in het licht. Er lag iets pikants in, het staatsstuk, gedurende de laatste jaren op zoovele punten met hevigheid aangevallen, met hardnekkigheid verdedigd, nu eens van eene zoo geheel andere zijde, die bij de vele diskussiën slechts toevallig soms ter sprake kwam, beschouwd te zien; en den taalkenner zijn vonnis te hooren voegen bij dat van den staatsman, schoon door andere motieven gesteund. De greep was gelukkig; in twee kolommen werden *de grondwet zoo als zy is* en *zoo als* van Lennep *haar verlangde*, de onduitsche en de verduitschte, naast elkander geplaatst, terwijl onderaan de bladzijde een enkele noot hier en daar de verduitsching toelichte of verdedigde. Zoo vereenigde de behandeling kortheid en aanschouwelijkheid; en het werkje, dat zich voor eene bloote vernuftsspeling uitgaf, werd met genoegen en belangstelling door voor- en tegenstanders der grondwet beiden ontvangen.

Voor eenige dagen verscheen eene brochure, ten titel voerende *de taal der grondwet*, van den Leydschen Hoogleeraar van Assen. Zij is eigenlijk eene uitgebreide recensie op het bovengenoemde werkje, in den vorm van een doorloopend kommentaar op de grondwet. Wij willen de juistheid van enkele aanmerkingen op de *verduitsching*, van enkele teregtwijzingen van den schrijver niet geheel tegenspreken; wij willen toegeven, dat er in enkele woordverklaringen en zinsontledingen scherpzinnigheid doorstraalt; dat, daarenboven, het geheel in een bevalligen vorm gekleed is. Toch zijn wij er verre van de beide boekskens op dezelfde lijn te plaatsen, aan beiden gelijken lof te geven. Bij dergelijke bemoeijingen zijn de wezenlijke verdiensten te zoeken bij hem die de baan breekt, den eersten stap doet. Eens het denkbeeld gevonden de onzuiverheid van taal, waardoor zich onze grondwet onderscheidt, in het licht te stellen, is het voor een' tweede gemakkelijk op den reeds gelegden grondslag voort te bouwen en hier en daar eene gemaakte aanmerking aan te vullen of te verbeteren. Daarenboven, het boekje van van Lennep had de verdienste de gebreken, die het gispte, terstond te doen in 't oog springen, van zijn' lezer slechts eene enkele inzage, eene bloote doorbladering te vorderen. Het kommentaar des Hoogleeraars eischt gezette lezing, aanhoudende vergelijking; wie, buiten de mannen van het vak, zal zich die getroosten; men moge over den droogen vorm heenstappen, om zich met de heldere, ontwikkelde, kernige denkbeelden van Thorbecke bekend te maken; minder gereedelijk zal men het doen ter liefde van eene enkele grammatikale grieve, eene enkele letterziftterij — neem het woord in den gunstigsten zin — van zijn' ambtgenoot. Maar er is in het boek, wat de belangstelling van het Nederlandsche publiek in hoogere mate mag opwekken dan het kommentaar zelve: het is de brief die als voorrede geldt.

Die brief is gerigt aan Mr. C. L. Luzac, den bekenden vertegenwoordiger. Wij bekennen, dat ons de keuze van den persoon bevreemdde. De wakkere, verlichte, zuiver constitutioneel denkende man, die sints zoo vele jaren in de Tweede Kamer niet slechts de strikte toepassing der bestaande grondwet gehandhaafd, maar tevens ten allen tijde op de verbetering, op de hervorming der bestaande instellingen heeft aangedrongen, vindt hier zijn' naam gekoppeld aan eene, in allersierlijksten vorm voorgedragene, maar toch flaauwhartige en onverschillige vergoêlijking van het bestaande. Waarlijk zulk een opstel ware beter aan eenig lid der behoudende partij, aan den Minister b. v., die hier *de verlichte* genoemd wordt, gerigt. Tevens echter vinden wij in die opdragt een vernieuwd bewijs, hoezeer de heer Luzac aan onverzettelijkheid van beginsels inschikkelijkheid jegens personen paart en bij zijn volgehouden strijd tegen de partij van het behoud, vriendschappelijke minzaamheid jegens hare voorstanders heeft weten te bewaren. Zeker eene verdienste te meer bij hem, wiens vrijzinnigheid zoo verre boven allen twijfel verheven is.

Mr. C. L. Luzac dus wordt tot de vertrouweling des Hoogleeraars gemaakt en ingewijd in zijne *innige overtuiging* omtrent de deugdelijkheid en verdiensten onzer staats-instellingen.

Het verdient de belangstelling op te wekken, wanneer een geleerde, een man van studie, wiens leven, wars van het gewoel der staatkunde, alleen aan de wetenschap gewijd was, zijn gevoelen uit over het onderwerp der beraadslagingen van 's lands vertegenwoordigers, van den dagelijkschen pennenstrijd van dagbladen en brochures. Dikwijls toch ontbreekt bij al dezen die kalmte, welke alleen gevonden kan worden bij hem, welke de hoogte der wetenschap op de bewegingen der praktische wereld nederziet. Gehechtheid aan een eenmaal opgevat gevoelen, aan een eenmaal aangenomen beginsel, kan bij het lid der Tweede Kamer, kan bij den dagbladschrijver somwijlen de helderheid van blik benevelen en eenzijdigheid verwekken, waarvoor de man der wetenschap, daardoor onafhankelijk en onpartijdig tevens, gevrijwaard is. De treffendste bevestiging vond die waarheid, toen in 1839 Prof. Thorbecke met zijne doorwrochte, echt wetenschappelijke, *Aanteekening op de grondwet* tusschen de strijdende partijen trad. Andermaal is het vraagstuk der herziening algemeen ter sprake gekomen. Andermaal zijn veler gemoederen in beweging gebragt; andermaal hebben zich veler gevoelens gekruist, bestreden, wederlegd. En weêr treedt in den achtbaar geplooiden tabbaard een man der wetenschap, een Hoogleeraar der Leydsche Hoogeschool, een ambtgenoot van Thorbecke op. Zouden wij niet met eerbiedige aandacht vernemen wat hij zegt?

Wordt vervolgd.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 25. November. In het slot van den overleden vorst *Blucher*, dat op slechts korten afstand van Berlijn gelegen is, hadden de erfgenamen van dezen grooten veldheer alle kostbare geschenken en eereteekenen, waarmede die Maarschalk door de vorsten van Europa en verschillende steden overladen was, in eene prachtige Chinesche kast als heilige reliquiën bewaard; welke iederen bezoeker vertoond werden. Deze kostbaarheden zijn voor eenige dagen door vermetele handen geroofd; de directeur der policie *Dunker* geeft zich alle moeite de dieven te ontdekken, wier spoor hij meent gevonden te hebben.

WEENEN, den 23. Nov. De veeziekte neemt in de Oostenrijksche provincien meer en meer toe; van vele kanten ontvangt men deswege bedroevende berigten.

ENGELAND.

LONDEN, den 28. Nov. De scheepvaart is alhier zeer levendig. Zondag en Maandag zijn 102 schepen op de Teems aangekomen, van China, Australië, Amerika, Archangel, Frankrijk, in een woord, uit alle streken der aarde.

— De tijphus rigt te Liverpool groote verwoesting onder de inwoners aan. Zondag zijn er gebeden in de kerken bevolen.

— Een der laatste nummers van de *Times*, dat van den 25. November, bevat 28 kolommen advertentien, welke 1430 verschillende berigten of 10,010 betaalde regels behelzen. Daar de insertie van iedere advertentie 25 cent per drukregel kost, heeft de *Times* dien dag alleen *f* 2654 ontvangen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28. November. Proefnemingen, voor de marine van hoogst belang, zegt de *Armoricain*, hebben dezer dagen ter reede van Brest plaats gegrepen. Men heeft de van verscheidene zeetogt-jaren verzamelde percussiekogels onderzocht, ten einde zich te verzekeren, of door het lang verblijf op zee geene vochtigheid aan deze projectielen eenig bederf had kunnen doen ontstaan, zoo als dit bij gewone holle kogels het geval altijd is, waarvan de loodbuizen en inwendige ladingen, na een jaar verblijf aan boord, over het algemeen voor de dienst onbruikbaar worden bevonden. De bevredigende uitkomsten, welke men verkregen heeft, laten geen twijfel na, omtrent de volkomene deugdelijke bewaring dezer nieuwe projecten. De marine zal dus een geducht wapen bezitten, hetwelk, in het oogenblik des gevechts, haar niet zal te leur stellen. Het percussie-stelsel is toegepast geworden op de holle kogels, voor de karonnades van 30, 24 en 18 pond bestemd; zoodat, van nu af aan, uit alle vuurmonden lichtende kogels zullen kunnen geworpen worden. Met de magtige vernielings-werktuigen, welke men tegenwoordig bezit, zullen de gevechten van korten duur zijn, en de overwinning zal aan dengenen verzekerd zijn, die het eerst een zeker aantal uitbarstende kogels aan het boord zijner tegenpartij zal hebben overgebragt. Het wordt dus meer dan ooit van gewigt, dat men ter zee de meest mogelijke mik-juistheid bij het schieten verkrijge, vermits van deze juistheid alleen de uitkomst, overwinning of neêrlaag van het gevecht, moet afhangen.

— De brandstichter *Ripon*, door het hof van assises van het departement der Creuse wegens brandstichting ter dood verwezen, maar wiens straf in levensdurende galeijen was veranderd, heeft veel gevaar geloopen door de boeren vermoord te worden, toen hij op de markt van Jarnages te pronk stond. De verbittering der bevolking laat zich verklaren, eensdeels door de onbeschaamdheid van *Ripon*, die zich beroemde aan de guillotine ontsnapt te zijn, anderdeels door deze omstandigheid, dat de booswicht, door zijne brandstichtingen, twee honderd huisgezinnen in ellende had gedompeld.

BELGIE.

GEND, den 30. November. Het verwerpen door de Eerste Kamer in Holland van het adres in antwoord op de troonrede, door de Tweede Kamer aangenomen, heeft diepen indruk op het Hollandsche volk gemaakt. Deze verwerping van het adres is alleen geschied, omdat de vertegenwoordigers der natie de herziening der grondwet vragen. Van alle kanten des rijks worden er oproepingen aan het volks gedaan, en wakkert men de natie op, om een algemeen petitionnement te beginnen. Holland bevindt zich tegenwoordig in denzelfden toestand opzigtelijk het gouvernement, in welken Belgien in 1829 en 1830 was. De petitien der Belgen zijn de voorloopsters van de omwenteling van September geweest; wat de petitien in Holland voorspellen, is den Hemel alleen bekend. (*Vaderl.*)

NEDERLANDEN.

— Van Gouda verneemt men, dat de bewoners van Gouderak en Ouderkerk elkander een haat toedragen, en dat zulks den 28. November, aanleiding tot een moord heeft gegeven. Zekere *S....*, een bedaard jong mensch van Ouderkerk, met 3 bewoners van Gouderak, van Gouda huiswaarts keerende, wordt door deze aangevallen, waarop *S....* zich genoodzaakt ziet, het mes te trekken, met dat ongelukkig gevolg, dat hij een hunner doorsteekt en den ander eene snede in den buik geeft; terwijl de derde het op een loopen zette.

— Den 15. December zal uit Vlissingen naar Batavia vertrekken Z. M. fregat de *Ceres*, onder bevel van den kapitein ter zee *I. Enslie*; met dezen bodem zal tevens de reis naar Batavia ondernemen de kapitein ter zee *E. B. van den Bosch*, die, naar men verneemt, het opperbevel van den Schout-bij-Nacht *J. P. Machielsen*, in Oost-Indië zal overnemen, waarna deze hoofdofficier zal repatriëren.

HELDER EN NIEUWEDIEP, den 30. November. In den nacht van den 24. dezer had alhier een verschrikkelijk voorval plaats. *Jan Haakmeester*, die reeds sedert eenigen tijd met zijne vrouw in geene goede verstandhouding leefde, waartoe het gedrag der laatste wel eenige aanleiding schijnt te hebben gegeven, werd door de pogingen welke deze aanwendde, om onder eenig voorwendsel en tegen den zin van haren man, het huis te verlaten, zoodanig door drift vervoerd, dat hij een op tafel liggend mes greep en daarmede zijne vrouw zoodanig in het hart trof, dat zij eenige oogenblikken daarna den geest gaf. Naauwelijks ten deele bewust van den door hem bedreven misdaad, beproefde *Haakmeester* ook zich zelve om het leven te brengen, doch de wonden welke hij zich toebragt waren niet doodelijk, en hij viel alzoo in handen der justitie.

De hulpvaardigheid waarmede de heeren *A. Boomsma*, Genees- en Heelmeester alhier en *Schriff*, Officier van Gezondheid der 2e klasse, aan boord van Z. M. stoomschip *Cycloop*, liggende in het Nieuwediep, op de eerste kennisneming van het voorgevallene ter hulp snelden en de ijverige pogingen door hen aangewend om de gewonden hulp of verzachting te verschaffen, verdienen de meest loffelijke vermelding.

GEMENGDE DINGEN.

Ende zij p..... eon grooten *plas*, en de zaak bleef..... zoo als zij *was*. Het adres gaat naar de griffie, Saturnus eet zijne kinderen op; begrepen? zou de opper-jager zeggen. -- Hoog water te Rome -- Instorting op den Montmartre. -- Mr. Isaac zal twaalf voorlezingen over den apostel Paulus houden in de zaal van Diligentia te 's Hage; Z. W. Ed. G. zal oreren evenals Claudius Civilis tegen de Romeinen; en op den keper beschouwd; wat is mr. Isaac da Costa? -- Prinses Albert van Pruissen bevondt zich anno passato te Rome.; daar trof het mensch een rampzalig interval, juist toen ze van voornemen was de pret van het Carneval waar te nemen: haar, doorluchtige Heer Papa verwisselde onverhoeds het tijdelijke met het eeuwige leven! Ja toen was er eigenlijk aan geen vasten-avondspret te denken; thans daar tijd, godsdienst, en meer andere troostpalliativen, balsem hebben gestort in de diepe wonden, door den weergaloozen ramp geslagen, thans mag de edele prinses zich wel aan deze vermaken overgeven; zoo als de kranten, die zeker niets beter weten te schrijven, alom verkondigen. Zalig zijn de bezitters. -- Strijd om de Jezuiten, de een wil ze toegelaten, de andere wil ze geweerd hebben; straffen des hemels. -- De ridder-epidemie van den *Leeuw* is tot den *Luipaard* overgeslagen. Saxen-Coburg krijgt den kousenband. -- Verbod aan de Polen om voor de dertig jaar in het huwelijk te treden. -- Nero en Calligula vonden in hunnen tijd al rare grappen uit om menschen te plagen. -- Frankrijk vraagt tachtig millioen francs ter leen om het Parijsche volk in kluisters te slaan. -- Rochussen gaat, zoo als men zegt, naar Oost-Indie. -- Te Algiers zijn in een en hetzelfde vertrek, en in een en denzelfden stond, moeder en dochter van kinderen van één geslacht bevallen; eene vroedvrouw stond beide vrouwen bij; zij legde de kinderen in eene en dezelfde wieg; nu weet men ongelukkig niet, wie van beide de kinderen, kind of kleinkind, kind of zuster is; dat komt van het trouwen! -- Herhaalde wevers-opstand in Silezie. -- Dubbele moord te Munchen. -- De Grieken hebben geen geld, en het kabinet van St. James houdt om de betaling der achterstallige renten aan; het is de moriaan gewasschen, het zal aan eene dooven-mans deur geklopt zijn. -- Een aantal verschrikkelijke ongelukken op spoorwegen en stoombooten voorgevallen; bij zou het breuken opereren wel leeren de dorpsbarbier, al waagde hij er duizend boeren aan. -- Onze heeren Staten zullen, na in zout en zeep etcetera getobt te hebben, de winterkwartieren betrekken, en in het hoekje van den haard, rust, vrede en kalmte tot loon der doorstane vermoeijenissen vinden. Honi soit qui mal y pense!

MENGELINGEN.

De Redactie heeft tot haar leedwezen onderscheiden zinstorende drukfouten bespeurd in een liedje geplaatst in nommer 135 harer Courant. Het doel, dat zij zich met de overname voorstelde, was dit uitstekend stukje zooveel mogelijk als *volkslied* ingang te doen vinden bij de natie en als zoodanig aan de hand te geven. Opdat men het als zoodanig in deszelfs volle kracht en ongekrenkt zoude kunnen aanwenden, wil zij het hier, van fouten gezuiverd, nogmaals doen volgen.

De Vaderlandslievende Edelmogende.

O in den Haag, dáár is 't een leven!
Mogt ik er blyven op den duur!
Wat hebben zy dinés gegeven,
De Amphytrions van 't hoog bestuur!
Hoe ook de liberalen morden,
Toch heb ik hun myn woord verpand,
(Wat ben ik dik en vet geworden!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

't Zyn onrustzaaiers, onverlaten,
Die tegen ons met pen en mond,
Van grondwet, orde en vryheid praten,
Die schreeuwen: « Neêrland gaat te grond!"
Neen, Neêrlands grootheid zal niet zinken,
Nu ik myn woord hun heb verpand,
(Zie op myn borst dit eerkruis blinken!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

Ja vrouw! je moogt er trotsch op wezen,
Uw man is nu een man van staat;
Je kunt het in de kranten lezen,
Hoe hy het land regeren laat.
En of het goed, dan of het naar is,
Toch immer blyft zyn woord verpand,
(Met Mei wordt onze PIET Notaris!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

Hoe veel 'k myn binnenste veredeld!
Voor elke gloris word ik ryp;
Myn stem word zelfs my afgebedeld
In zaken, die ik niet begryp;
Ik laat dan maar violen zorgen,
Getrouw aan 't woord, door my verpand,
(Al onze neven zyn geborgen!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

Men kent myn' invloed en vermogen;
Wien 'k even slechts de hand toereik,
Die staat eerbiedig opgetogen,
En 't volk beschouwt my als een' eik.
'k Was maar een lage, dorre heester,
Voor ik myn woord hun had verpand,
(Met Nieuwjaar word ik Burgemeester!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

Vrouw! wil je een goed vriend eens pleizieren,
Zeg wien, en laat my dan begaan!
By hen, wier borst grootkruisen sieren,
Kryg 'k alles, wat ik wil, gedaan.
Ze vleyen, vieren me als een godje,
Sinds ik myn woord hun heb verpand,
('k Heb al drie vryers voor ons LOTJE!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

Ja zelfs hoogadelyke heeren,
Baronnen, graven, zyn zoo goed
My somr het eerst te saluëren,
Eene eer, die my schier bersten doet.
Wat ze allen naar myn vriendschap haken!
Dank zy het woord, door my verpand,
(Men zal my zelv' nog jonkheer maken!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

Als ik dat alles moest verliezen!....
De zwymel-tuimelgeest der eeuw
Roept luid: « Men moet geen schapen kiezen
Voor wat den moed eischt van een leeuw!"
Och! leeuwen weten slechts te brullen;
't Schaap likt gedwee des scheerders hand;
('k Hoop, dat ze my herkiezen zullen!)
Tot heil van 't dierbaar Vaderland!

Uit de Gids No. 9. Jaargang 1844. H. B.

Ingezonden Stukken.

Dat 2e Capittel.

Ende hij sprak tot hen door eene gelijkenisse en al prophetereende alzoo:

Er was eens een land en er was eens een koning.

En de koning hadde de heerschappij over datzelve land, hij erfenisse van zijnen vader verworven.

Ende de koning was een goed koning en dapper veldoverste, maar zijne raadslieden waren in hun verstand den ezelen gelijk.

Want even als men den boom aan zijne vruchten kent, zoo maakten deze raadslieden zich kenbaar door hunne raadsbesluiten.

En deze raadsliederlijke raadsbesluiten waren slechts goed om het volk ongelukkig, ende den koning bij datzelve volk gehaat te maken.

Ongelukkig volk! het werd daardoor beroofd van de eenheid in tijd van tegenspoed, want de raadslieden des konings, deden niets dan tweedragt zaaijen onder hetzelve.

Ende hunne harten waren verstokt; zoodat zij naar geene vermaningen en luisterden, maar zij dachten: *in troebel water is goed visschen.*

Dat 3e Capittel.

Ende het volk verhief zijne stemme, en riep *bezuiniging!*

Ende de raadslieden des konings kwamen bijeen en zeiden: *er gaat eene stem op van onder den volke, ende zy roepen:* BEZUINIGING!

Welaan laat ons bezuinigen, en allen aan den dijk jagen, die niet tot ons, onze bloedverwanten, vrienden en aanhang behooren.

Ende zij deden zoo als zij spraken, en honderden krijgslieden, die aan de raadslieden of hunnen aanhang niet behaagden, werden afgedankt.

Ende anderen kregen wel wat, maar het was te veel om van te sterven, ende te weinig om van te leven; ende de raadslieden noemden dit in hun dievenlatijn: *non-activiteit.* D.

Eruditio Musica, te Rotterdam.

2e Concert, Donderdag 28. November 1844.

Eroica sinfonie van L. VAN BEETHOVEN. De schets, niet lang geleden door het *Amsterdamsche Handelsblad*, van dat meesterstuk geleverd, ligt ongetwijfeld nog te versch in het geheugen van het lezende en kunstminnende publiek, om eene nadere en bezwaarlijk betere beschrijving van hetzelve niet als overtollig te achten. BEETHOVENS *Eroica*, dat overheerlijk, instrumentaal *oratorium*, is een uitgebreid rozenveld, waarin reeds menig een te weide ging, de schoonste bloemen van den stengel rukte en dezelve, in veranderde vormen en gedaanten, op vreemden grond overbragt! De geachte Directie van Eruditio Musica deed onzes erachtens wel, de *sinfoniekeus* doorgaans op de *keur*werken van HAYDN, MOZART, BEETHOVEN, SPOHR, KROMMER, RIES, ROMBERG, FESCA, MAURER, ONSLOW, KALLIWODA en andere bekende klassieken in deze genre van compositie, bepaald te houden, althans geene dergelijke *nieuwe* productien ten gehoore te brengen, dan na zich te voren, geenszins door middel van partijdige nieuwsbladen of schelklinkende beoordeelingen, maar door eigen onderzoek, en al ware het zelfs door uitvoerings-proeven, tot welke ieder kunstgenegen lid van het orchest geene belanglooze medewerking zou kunnen weigeren, van waarde en gehalte overtuigd te hebben. Een inleidingstuk behoort te stemmen en niet te ontstemmen; vergt eene langwijlige sinfonie *zonder* melodie en schoonheid *te veel* van het rekkelijk geduld der hoorders, dan wil men wel eens, naar eene schadeloosstelling in de obligate stukken haken, welke niet zelden buiten het bereik der *virtuozen* ligt; de gewaande teleurstelling eener overdrevene verwachting grieft en laat sporen achter. En zoo als vele ondermaansche kwade dingen ook hunne goede zijden hebben, zoo bestaan de verdiensten van veel hedendaagsch, muziekaal bombast alleen daarin, om de *schaduw* uit te maken, welke het *licht* eener Eroica en haars gelijken, met te meer glans en luister doet schitteren en blinken. Was de keus dezer sinfonie gelukkig, niet minder was zij met betrekking tot de overige ensemble-stukken; de ouverture « les états de Blois" *fiere, smeltvolle, bondige, krachtige en doortastende styl*, van den geliefkoosden quartet en quintet polygrave ONSLOW, waarin de aanhoorder zich meermalen, onwillekeurig, door de verrukkende motiven zijner onvergelijkelijke colporteur-ouverture, laat weg slepen, en de bekende *Euryanthe* van CAREL MARIA VAN WEBER. Twee solo's, een concertino van BAERMANN en variatien van MAYSEDER, uitgevoerd door den heer FAUBEL, eerste clarinettist der Haagsche hofkapel werden met veel genoegen gehoord. FAUBELS toon blijft nog altijd zijn kracht en volheid behouden. Zijne speeltrant is vaardig, statig, mannelijk en ongekunsteld, zijne uitdrukking lichtelijk en zonder de eenvoudigheid te verlaten waarvan het edele schoon der kunst onafscheidbaar is. Wij beminnen geene piano's als solo-instrumenten op concerten, maar het gedeelte eens concerts van HUMMEL, door den verdienstelijken stadgenoot, de Heer DE LANGE, voorgedragen, heeft ons, zoo wel ten opzigte van de bevalligheid der compositie als van die der netheid en duidelijkheid in de uitvoering, uitermate bevallen, en wij bieden den kunstenaar voor het verschafte genoegen onze welmeenende erkentenis. Mej. LAURA ROGERAT, eerste zangeres bij de Italiaansche Opera te Amsterdam, die, met hare kunstgenooten vereend, in den luisterrijken opera-avond, den 26. dezer maand, in de Rotterdamsche societeit *Harmonia* gehouden, den schoonsten kunstroem behaalde, droeg, onder afwisselde goedkeuring, twee aria's voor; het eerste uit de opera, *chi dura vince* van RICCI, en het tweede uit *Gemma de Vergy* van DONIZETTI; in de laatste *cavatina*, uit de opera *Beatrice di Tenda* werd zij, door een daverend bravo, tot een bis uitgenoodigd, welke eer deze Italiaansche Philomele zich, in de voordragt van dat zangstuk, ten volle heeft waardig gemaakt. Wij vonden de uitvoering der *bazuinlooze Eroica*-sinfonie fiks en alle nuances zorgvuldig in acht genomen. Het kwartet scheen sterker bezet dan het vorige concert. Eene bijzondere speellust bezielde het orchest; zeer natuurlijk, want iedere, en zelfs de allerminste partij maakt, eene *onmisbare* schakel van het voortreffelijk geheel uit en boezemt belangstelling in. In het eerste Allegro vermeenden *wij*, bij de eerste violen, een zwak oogenblik te bespeuren; de rentré van den waldhoorn behoorde met meer zekerheid en sterker uitgevoerd te zijn. De voordragt der *marche funèbre*, dat toonbeeld van alle andere lijkmarschen, kwam ons *perfect* voor; in het bijzonder bezigde het fugo-gedeelte derzelve onze geheele aandacht; de acten hebben daar ter plaatse het ensemble krachtig ondersteund; in het allegretto dachten wij nogthans, aan den eersten lessenaar, een paar weifelende maten waar te nemen; de inleiding der finale moest *gelyker* en meer *vereend* aangetast zijn. Het orchest heeft tot dus verre geene genoegzame kennis met ONSLOW's (boven vermelde) ouverture gemaakt; de uitvoering was *wel*; de bassen en tweede violen hebben zich, bij het einde, opgemeen dapper gekweten, doch wenschten wij dat werk *meer* en *beter* te hooren. Behoudens een *klein* stootje of schokje aan een zeer teedere zijde, is de *Euryanthe* allergelukkigst uitgevallen. Waarom wordt deze ouverture altijd in eene zoo pijlsnelle beweging gespeeld? De zaal had beter bezet kunnen zijn, dit is nu eenmaal zoo! Het preluderen op het orchest was voor ditmaal dragelijk, hetgeen wij hoofdzakelijk toeschrijven, aan den ingerekenden staat der bazuinen bij de *Eroica*. Jammer, dat eenige lieve monden zich weder door andere monden tot praten lieten verleiden! En daarmede nemen wij, onder dankzegging van heeren Directeuren, afscheid van het 2e Concert; eindigende voor ditmaal met geene spreuk, maar wel met de bescheidene vraag: of de jonge heer VAN LEEUWEN in het loopende concert-saisoen, tot geene obligate viool-bijdrage zal toegelaten worden? BÉMOL.

Koninklijke Nederlandsche Loterij.

TREKKING DER DERDE KLASSE.

7e Lijst. No. 14654 en 6955, ieder een prijs van f 1000.
8e Lijst. No. 18012, een prijs van f 1000; No. 753, een prijs van f 46 en eene premie van f 1000.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 3. December. Sedert den 30. November zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Pomone, C. Hellen, Odessa; Geordina, P. Zoutmann, beide lijnzaad, die Triebe, J. G. Jongeblood, hout, Marclune, R. R. Logger, zaad en stukgoed, Christine, P. R. Lucht, lijnzaad en touw, alle Riga, Nephtunis, J. Hansen, Stokholm, teer en pik; Jahlina, R. E. de Jonge, Odensee, tarwe; Charles Carron, W. Cooke, New-Orleans, tabak, rijst en katoen.

Voor Brussel bestemd:

Nephtunis, C. Petersen, Riga, balken.

Voor Dendermonde bestemd:

Josephina, H. M. Schipman, Riga, lijnzaad.

Voor Rotterdam bestemd:

Eugene Marie, L. Souretre, Lebourne, wijn.

Naar zee:

Van Rotterdam gezeild.

Princess van Oranje, H. C. Kool, Duinkerken, stukgoed en passagiers.

Heden in den vroegen morgen, is alhier eene Brik gepasseerd met een gebonden vlag, de naam is onbekend.

Te Vlissingen, bij AD. W. VAN BIEREN.